

- 4 O nejdůležitějším zavazadle
- 6 ZMT 8. 6. s Alešem Zemánkem
- 8 KSK tábor se představuje
- 14 Nadšená zahradnice
- 13 Kámen, který očišťuje

6

Příkaz či povinnost, anebo něco jiného?

Vybavuji si mnoho obrazů ze života svého i druhých. Rodič, dítě. Touha rodiče je, aby jeho dítě a posléze dospělý byl dobrým člověkem. Aby věděl, jak má správně v té které chvíli zareagovat.

A tak rodič dítě vyučuje, škola učí, stát učí atd. Ve finále nám vzniká člověk vybavený více či méně gigantickou vnitřní databází, vždy sáhne do šuplíčku a má řešení. Touha po tom, aby vyrostl dobrý člověk, je jistě chvályhodná, ale prostředky k této skutečnosti jsou různé, některé efektivní, jiné neefektivní, ba některé přímo špatné. A navíc v určitých životních situacích je vhodný jeden styl, v jiné ten druhý. A nejde vlastně víc o výchovu nebo formaci než o učení?

Dovolím si ale v tuto chvíli zpochybnit kvalitu cíle, který bohužel často zní ve stylu: „Člověk, pokud možno ve všech situacích, jednající správně.“ Jestliže je toho totiž docíleno tím, že na každou situaci dostane človíček instrukci: „Tak je to správné a udělej tohle“, tak je

to sice fajn, ale ten člověk nevymyslel řešení, a pokud to není evidentní, neví proč. Ten člověk vytáhl ze šuplíku řešení a vlastně nevyhodnotil situaci.

To znamená, že tento na první pohled vznešený přístup ve spojení s direktivou databáze správných řešení, ovšem bez pochopení situace, je vlastně jen strojový a člověk „nežije“ svoje lidství zaměřené k „Božímu srdci“ jako svému vzoru. Člověk zdánlivě prožívá, protože hodnotí, ale uvnitř se neodehrává volba dobra, ale volba správného databázového šuplíku. Jednoduše je tak trochu degradován na počítač se slušnou databází. S trochou nadsázky takové schopné „UI“ (rozumějme umělá inteligence), ale ne člověk jako Boží obraz.

Kdybych si dal za cíl človíčka myslícího, který bude umět v každou chvíli dojit ke správnému řešení, protože má svých „deset či dvacet šuplíčků principů“ a k tomu kvalitní aparát myšlení a postojů, vyhodnocující každý okamžik pro obecně

dobro, pak se mi mění perspektiva a možná je to sice mnohem nebezpečnější - může selhat, ale zároveň efektivnější, protože ten člověk je schopen se adaptovat na různé situace a zůstává člověkem i se svobodou, která vybírá nejen správné, nejen dobré, ale největší poznané dobro. Ale to je bomba! Člověk je najednou plný láskyplných procesů. Kouzelným příkladem tohoto přerodu je pravděpodobně farizej z Gamalielovy školy - sv. Pavel, ale to by chtělo hlubší analýzu.

A teď trochu obrany databáze rychlých správných řešení. V krizových situacích typu „malé dítě řítící se bezhlavě do otevřeného kanálu“ je to dle všeho nejlepší. A pokud tento šuplík, který volá „stůj“ či nekompromisně chytí a zastaví, vyrostl z poznání, je to vlastně optimum. Pokud by však vše či majoritně v životě bylo jen řešeno tímto sty-

lem, bude výsledek ne zrovna šťastný. Možná úzkostlivý jedinec, možná dogmatický člověk plný správných řešení, ale především pravděpodobně člověk, který neprožívá

svoje Boží dětství, ale trochu ve stylu rakouskouherského typu „Malý dvorek, vysoká zeď a dlouhý bič“.

Tak si říkám, zda přece jenom ono Ježíšovo přikázání: „Milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás“ není přece jenom tím nejlepším cílem, kdy člověk nakonec dokáže vyhodnotit Božím způsobem, kdy plnit databázi a kdy vzdělávat myšlení a citění, aby výsledek byl lásky-schopný a láskyplný, a tedy nutně i totálně pravdivý Člověk s velkým „Č“.

Možná by stálo za to, dát svým šuplíčkům správných řešení onen zdroj - **proč** - a zamyslet se, zda ta správná řešení příliš nezneužíváme, samozřejmě v dobré snaze či touze, vůči blízkým. A naopak, když jde o tento svět, o naše spolupracovníky atd., tak se tváříme, že tyto šuplíčky dobrých řešení neexistují.

P. Michael

**„Vychovávat správně
jednajícího člověka?
Dovolím si pochybovat...“**

Staňme se šířiteli Ježíšova pokoje

Milí čtenáři Fchodovin,

během velikonoční doby jsme několikrát při liturgii zaslechli slova o pokoji. Například, když Ježíš přichází mezi apoštoly se slovy: „*Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne ten, který dává svět, já vám dávám.*“ (Jan 14,27). V listu Efezským 6,10-17 se dočteme, že máme být obutí k pohotové službě

evangeliu pokoje. Pokoj od Ježíše je Jeho darem. Na nás je, abychom byli nositeli Ježíšova pokoje. Nevíme, koho potkáme, s kým budeme mluvit a na koho tedy skrze nás může Ježíšův pokoj přejít. Kéž lidé po setkání s námi odcházejí naplnění Ježíšovým pokojem, kéž žijeme tak, abychom byli každý den k této službě připraveni.

Katka

↓↑ ZMT s M. MacFarlane-Barrow o Mary's Meals

↓↑ První svatě přijímání v KCMT

↓ Farní pouť na Svatou horu

↓ Farní pouť na Svatou horu

O NEJDŮLEŽITĚJŠÍM ZAVAZADLE

Prázdniny – to je radostné slovo pro vás, kteří chodíte do školy, do odborného učiliště, na vysokou školu.

Dovolená – to je radostné slovo pro vás, kteří chodíte do práce, i pro vás, maminky v domácnosti, které jste zapřaženy bez omezení pracovních hodin, doma u dětí v rodině. A co my, starší generace, i my máme možnost radovat se z krásné přírody, čerpat energii ze sluníčka, ale také využívat letní čas k různým aktivitám, k odpočinku.

Všichni se potřebujeme trochu uvolnit z pracovního napětí, ze stereotypního způsobu života, abychom se udrželi v dobré zdravotní kondici, v dobré duševní pohodě. Jako má každý týden neděli, tak i každý rok má mít prázdniny a dovolenou. I Ježíš s apoštoly si udělali dovolenou. V evangeliu svatého Marka čteme, že Ježíš řekl apoštolům: „*Pojďte stranou na osamělé místo a trochu si odpočiňte.*“ (Mk 6,31)

Odpočinek by měl probíhat v pohodě, to je nutná podmínka. Opravdová láska rozkvétá jen tam, kde je nezatížené svědomí. Naše svědomí totiž určuje morální hodnotu našeho života. A tato morální hodnota ovlivňuje kvalitu našeho jednání, naši vůli, fáze rozhodovací i fáze realizační. A proto je potřeba svědomí stále udržovat v dobrém stavu. Využívat svatou zповěď, svátost smíření, před

prázdninami, před dovolenou, abychom měli krásné a ušlechtilé nitro, svou duši, své svědomí. Kdyby někdo neví, jak sportoval, cestoval, tancoval, ale neměl přitom svou mysl v pohodě, své svědomí v pořádku, určitě by to nebylo radostné prožití daného okamžiku. A kdyby někdo objevil novou zemi, kde ještě nikdy nebyl, ale ztratil přitom víru v Boha, v nejvyšší Dobro, nebyla by to radost. Protože bez víry i největší vědec je jen malý vědec. Bez víry v nejvyšší Dobro, Pravdu, Krásu – i největší boháč je chudák.

A naopak, kdo má v srdci pevnou víru, ten má i důvěru v dobro, které může rozdávat kolem sebe, všude tam, kde je to potřeba; ten má i lásku, ten je šťastný člověk. Definice šťastného života je klid a pohoda v duši, ve svém nitru.

Láska je základní nezbytná potřeba ke šťastnému životu. Ale to je právě to důležité: Kde tu lásku vzít? Lidová píseň se ptá: „*Lásko, Bože, lásko, kde ťa ludia berú?*“ – Lidový pěvec zřejmě tušil, že láska není žádnou samozřejmostí, že si ji nemůžeme koupit ani vynutit, stejně jako radost. Lásku i radost je možné jen pěstovat jako květinu choulostivou, vyšlechtit vírou a zalévat nadějí. Jen pod sluncem Boží lásky se jí daří. Vždyť Bůh je láska. A Ježíš i nám říká: „*Já jsem světlo světa, kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života*“ (Jan 8,12) – *já jsem Dobrý*

pastýř...“ A proto stále platí Kristova slova: Kdo chce jít za mnou, zapřít sám sebe, vezmí na ramena svůj kříž – své nějaké lidské omezení, svou nemoc, své psychické i fyzické bolesti a následuj mě. Mám tě rád! „*Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout (já vás občerstvím).*“ (Mt 11,28)

„Vydejte se za sluncem, vzduchem a vodou!“ Tak zvou propagační plakáty cestovních kancelářů. Proč ne, ale bude tam hezky, jen když budeme prožívat pohodu ve své mysli, když se budeme radovat ve svém srdci. Mnozí z vás budete prožívat prázdniny či dovolenou jinak, jiným způsobem, každý z vás nejlépe ví, co je pro něho obohacující, co je pro něho krásné a příjemné. Prázdniny, dovolená, to je osvobození od náporu běžných starostí a povinností. Jednu povinnost si však křesťan ponechává vždy a všude: zachování Božích přikázání: „*Láska bližnímu neublíží,*“ říká svatý Pavel (Řím 13,10). Strhávat ze stromu květy – to by bylo pustošení přírody – je dobře, že jsou lidé, kteří mají zájem chránit přírodu před necitlivým a zbytečným zásahem člověka. Ale nejhorším projevem pustošení přírody je

pustošení člověka. Proto se chraňte, mladí lidé, alkoholu, kouření, drogové závislosti, nezralého zneužívání pohlavního pudu. Tyto věci berou člověku chuť k životu, mění lidské nitro v poušť. Proto se vyhýbejme takové společnosti, kde se tyto věci provozují. Rodina, i ta farní rodina je základem, aby vznikaly krásné a ušlechtilé mezilidské vztahy, vzájemná důvěra, kde působí Boží láska, která nás posiluje, abychom se měli rádi. A potom jistě bude mír, klid a pohoda v rodině, ve společnosti, ve světě.

Jan Neruda říkal: „*Všechno, co jsem dělal, čím jsem byl, dělal jsem rád.*“ Já osobně mám stále před očima celoživotní výzvu: Všechno dělej pořádně a rád, aby tvůj život byl opravdu Bohu milý. A kardinál Tomášek zdůrazňoval: „*Křesťane, křesťanko, kde jsi, ať je všechno v pořádku.*“ Proto je tak důležitá výchova již od dětství. Každý den, v každém momentu života, i o prázdninách, o dovolených, které trávíme společně se svými dětmi, s mládeží. Přeji vám všem radostné prázdniny a pěknou dovolenou. Všude, kde budete, buďte soli a světlem.

Váš jáhen Pavel Urban

„Věřící to mají lepší!“ Sváteční krátké počtení

Byl jsem nedávno na návštěvě u jedné paní, které už je pětadesát let. Vysoký věk na ní není poznat, Je velmi energická a nedává běžně najevo, že trpí osamocností. Ohledně vyznání se prohlašuje za „nevěřící“.

Když jsme si tak u kafe a štrůdlu povídali, najednou mi říká: „Vy věřící to máte lepší.“ Snažil jsem se jí pak vysvětlit, že jako věřící nemáme o nic méně starostí a bolestí než lidé kolem, ani nám nelétají pečení holubi do úst, ani nás méně nebolí vrtání zubů; nemáme to lehčí v partnerském životě, ani při výchově dětí atd. Ona svůj názor nakonec odůvodnila slovy: „*Vy ale máte stále partnera pro komunikaci.*“

Když jsem nad tím následně přemýšlel, uvědomil jsem si, že trefněji ani nemohla vyjádřit to, co je důležitou skutečností mé víry! Ano – můj Partner je vždy a všude se mnou. Jsem rád, že s ním mohu mluvit o své radosti, když žasnu nad majestátem hor, nad krásou bublajícího potoka či nějakým technickým výtvozem nebo když žasnu nad krásou některých lidských

vztahů. Ale mohu s ním mluvit i o svých pochybnostech, o své bolesti, nemoci, o pocitech bezvýchodnosti, o trápení, o neshodách s lidmi, zkrátka o všem, co mě trápí. Je to vskutku *Immanuel* – „*Bůh s námi!*“

Kež bychom této možnosti víc využili, nebáli se s našim Partnerem komunikovat vždy, všude a o všem, co nám leží na srdci!

Složil **Ignác Mucha**,
vybral **Charles Tvrzník**

ZMT 8.6. : S ALEŠEM ZEMÁNKEM

*V Zastavení u Matky Terezy 8. června v 19 hodin tentokrát přivítáme **Aleše Zemánka**, zakladatele a majitele firmy AZUB BIKE, která prodává kola, lehokola a cyklistické vybavení. Zveme vás poslechnout si, jak podnikat podle křesťanských zásad v konkurenčním prostředí, jak své produkty testuje přímo na vlastní kůži při cestách po celém světě nebo jaké to bylo putovat s manželkou a třemi malými dětmi do Říma.*

Co se vám nejvíc líbí na lehokolech?

Z pohledu konstrukce větší tvůrčí svoboda, z pohledu uživatele pak pohodlí a přizpůsobitelnost. A emoce – pozorovat okamžiky nepopsatelného štěstí u lidí, kteří ze zdravotních důvodů nemohou používat klasické kolo a vyzkouší si lehokolo.

Jak se cestuje, resp. putuje s malými dětmi? Máte nějaký tip, jak to zvládnout (a užít si to)?

Především nechat ego doma, nelpět na výkonech, ale užívat si putování dětskýma očima. Máme se my dospěláci od dětí co učit. Samozřejmě je důležité najít – společně s dětmi – pro ně uchopitelný smysl putování.

Jste členem Kompasu, k čemu tahle komunita křesťanských podnikatelů vznikla a co vám osobně členství přináší?

Kompas vznikl především jako bezpečný prostor pro sdílení a vzájemnou podporu podnikajících křesťanů. Pro mě osobně je nejvyšší hodnotou vzájemná otevřenost ve sdílení zkušeností.

Rozhovor připravila **Tereza Zavadilová**

Poutní setkání u kapličky sv. Jana Nepomuckého - neděle 14. 5. 2023 15.00

Místo konání jsem si byla obhlédnout už týden dopředu, jelikož do té doby jsem si žádné kapličky v okolí nevšimla. Jak bych si mohla všimnout - malá kaplička, téměř ztracená mezi paneláky. No řekla jsem si: „Nic moc.“

O to krásnější bylo, když už před cílem naší nedělní procházky směřující právě na onu událost u kapličky, houstl počet lidí a u kapličky samotné jsme mohli vidět lidmi zaplněné prostranství. Malá kaplička ožila bohoslužbou vedenou jáhnem Pavlem Urbanem za zpěvu písní k sv. Janu a zakončená písní a zároveň modlitbou Svatý Václave, vévodo české země. Opravdu požehnaný čas.

Ačkoli jsem očekávala, že to bude něco jako „požehnání“, na které vzpomínám z dob mého dětství (bývalo v neděli ve 14 hodin, proto asi ta asociace), tak to byla o hodně lepší věc - moc hezká opravdová pouť. Pouť pod širým nebem. Jsem vděčná za tuto kapličku. Sv. Jan Nepomucký, když půjdeme kolem, nás zve k zastavení. Můžeme u něj třeba přemýšlet nad tím, kdy máme mluvit a kdy mlčet.

Moc děkuji našemu jáhnu, také děkuji mladému muži za přivezení klíče (bez toho by to nešlo), dále děkuji farníkům, poutníkům, ať už doputovali pěšky, přijeli auty či na motorce, přišli s berlemi či chodítky nebo ti nejmenší na kolobrně za vytvoření tohoto společenství modlitby a společenství radosti z víry.

P. S.: „After party“ ve velmi blízké hospůdce Pommer pub. Diskuze o životě z víry (co říkali naši tatínci, jak se opravovaly kostely v příhraničí před padesáti lety, kolik tam tehdy chodilo lidí na mši svatou, víra a možnosti vzdělání za doby komunismu...), o aktuálních tématech atp.

O příběh a zážitek se podělila **Jana Brázdilová**, děkujeme!

SLOVO NAMÍSTO ZPĚVU

O našich farních scholách

Milí přátelé, jak to máte se zpěvem? Třeba já zpívám velmi ráda, jenomže špatně, tudíž jen pro sebe. Tuším, co znamená slovo rytmus, nicméně noty jsou pro mě grafické značky, které svou pozicí na osnově naznačují, jestli hlasem nahoru, či dolů. Tajemství zásadní otázky „o kolik“ mi však uniká. Ovšem hudbu i zpěv oceňuji a považuji je za další rozměr prožívání života. V případě bohoslužeb staré úsloví „Kdo zpívá, modlí se dvakrát“ vidím jako hluboce pravdivé.

V podstatě **každou neděli nás doprovázejí hudba a střídající se scholy**. V redakci se snažíme postupně představit všechny služby, kterými se ve farnosti můžeme navzájem obohacovat. A jak nejlépe poznat, co tato krásná samozřejmost obnáší? Jistě, při práci. Tedy - při zkoušce. Nuže, zvu vás - vítejte na pravidelném **setkání scholy Jedenáctky!** (Bohudíky, máme jich víc, ostatní budou brzy následovat.)

Je pondělní podvečer, hledám cestu do velké hudebny podle instrukce „stále doprava“. Když už se v labyrintu chodeb KCMT dokonale ztrácím, zaslechnu známé hlasy a jdu jen po sluchu. Skvělé - nový, cizí, nezpívající živel přítomným nevadí. Osm dam, dva gentlemani a klavír. A pochopitelně spousta not. Začínáme... napřed rozcvička, překvapivě i tělesná („Aha, ono se zpívá celým tělem“), nejen hlasívek. A pak už konkrétní úkol - ordinárium. Napřed s klavírem jednotlivé hlasy.

Po částech, obtížné úseky se opakují. Někomu se daří rychleji proplout úskalím tónů, někomu méně. Ukazuje se nenápadná síla týmu - nejtěžší kousek jako pomůcku předzpěvují ti, kteří pochopili, v čem tkví zádrhel. A pak zase zopakovat celé. A! Konečně! Povedlo se. Pro lepší paměť znova. Nyní celé. A celé se všemi hlasy. (Pánů je málo, při zkoušení musejí proto oba zpívat tenor a pak i bas.) Z jednotlivých pramenů se slévá řeka harmonie, která rezonuje s energií hudby. Krčím se v koutku a smekám pomyslný klobouk před trpělivostí a tichým odhodláním celé skupiny.

Zpívá se vestoje, na tvářích je znát námaha. Krátká pauzička a otevřít okno k ochlazení i čerpání kyslíku. „Dneska zpíváme, až se z nás kouří,“ smějí se.

Pro změnu se malinko organizuje. Zpěv žalmu - kdo se toho ujme? Kdo kdy bude na mši? Zvládnou pokrýt domluvené termíny? Jak to skloubit s dovolenými, rodinnými akcemi, návštěvami? Argumenty a vysvětlování, proč někdo nemůže, nicméně nepadají. Ke zpěvačce, která zase určitě může, se přidají další. („Přece ji v tom nenecháme samotnou!“) Aha, žalm... Probudí se ve mně zvědavost. Občas při mši čtu, znám tedy obvyklé pozice u ambónu. Ale zpívat? To je ještě náročnější! Jak se s tím srovnávají? „Špatně,“ kývají s úsměvem. „Jasně, že je pro nás lepší zpívat z podia. Aspoň na nás lidé nevidí...“

Dejme jim nyní výjimečně prostor pro slovo, nikoli zpěv:

Slovo namísto zpěvu

1. Proč jste se rozhodli pro tuto službu a jak dlouho se jí už věnujete?
2. Co vám osobně přináší?
3. S čím jste se museli na začátku „poprat“?
4. Přivítali byste další členy a proč?
5. Jak moc se liší prožít mši „pracovně“ na pódiu a na židli jako většina ostatních?

1. O této službě jsem přemýšlela delší dobu. Jelikož jsem dost časově vytížená, uvažovala jsem, jestli budu i přes absence (vysoká škola, dojíždění domů, jiné aktivity) schole přínosná... Nakonec jsem se rozhodla do toho jít a nelituji toho! Ve schole jsem zatím třetím měsícem a díky přátelskému prostředí si tam připadám, jako bych určitě nová nebyla. Rozhodla jsem se sem chodit hlavně kvůli možnosti se více aktivně přidat k děkování Bohu za to, co nám nadělil.

2. Schola mi dává určitě mnoho příležitostí a možností k rozvoji jak hudebnímu, tak duchovnímu; poznala jsem zde hodně skvělých lidí a také jsem se díky ní naučila plno dalších věcí o mši (které jsem do té doby jako „klasický sedící věřící“ nemusela řešit).

3. Na začátku jsem ještě stále, peru se celkově s novým prostředím pódia v kostele a také s tím, že mše v roli zpěváka je celkově jiná.

4. Nové členy bychom určitě přivítali! Bojujeme trošku s počtem zpěváků - hlavně tedy v mužské sekci. Za posilu v našich řadách bychom byli moc rádi, nemuselo by se pak stát, že na některé mše dorazí místo 15 zpěváků jen 4, protože je zrovna prodloužený víkend a hodně lidí si bere dovolenou.

5. Prožití mše na pódiu je určitě o mnohem více akčnější. Zatímco někteří klečí, vy už musíte být rychle na nohách a připraveni ke zpěvu. V první polovině se také musí hlídat zpěv žalmů a podobně. Při přijímání se většinou zpívá,

takže jdete přijmout Krista dodatečně po mši. Celkově na mši musíte dorazit minimálně včas, spíše dost dopředu, aby se ještě něco přezkoušelo a včas mše mohla začít. Ale vcelku zpěv nijak nenarušuje prožití mše. Ba naopak, mně osobně například oslava Pána formou zpěvu prožitek ze mše jen umocňuje!

Markéta

1. Chtěla jsem se zapojit do dění ve farnosti, nebýt jen „nedělní návštěvník“, navázat vztahy. Navíc i o nedělích jsem často jezdila mimo Prahu. Díky zkouškám během týdne se mi podařilo se se zdejším společenstvím seznámit a propojit.

2. Pocit, že jsem součástí církve. A když se nám podaří hezky sladit, tak je to velká radost. Hezké je také, že skrze scholu jsem do církve pozvala i svého muže. Ač není věřící, tak nám ve schole pomáhá, hraje na dětských mších na kytaru, cítí se mezi námi dobře.

3. Zpívání je pro mne těžší, než jsem si myslela. Nějakou dobu jsem zjišťovala, jestli se mi vůbec podaří do sboru zapadnout. Zda dokážu vyladit hlas, zpívat soprán. To se nakonec podařilo.

4. Určitě. Ráda bych uvolnila místo těm, kteří mají se zpěvem více zkušeností, dokáží přispět i nástroji. Zpívám sice ve sboru ráda, ale mé

hlavní „dary“ jsou asi spíše jinde...Přála bych si, abych naše zpívání bylo krásné.

5. Je to více o slavení ve společenství. Je hezké si to občas prohodit.

Jana

1. Odjakživa jsou mi zpěv a hudba blízké. Když se mi před lety dostalo nabídky zapojit se zpěvem do farní scholy, chvíli jsem váhala, zda jsou mé pěvecké a hudební kvality dostatečné na to, abych jimi mohla přispět k hudebnímu doprovodu mše na 11.00 v KCMT. Ale obavy byly zbytečné. Pod vedením Magdaleny Svobodové (Brunové) i dalších jsme se naučili postupem času spoustu zajímavých a krásných písní a mešních zpěvů. Do scholy jsem zapojená cca 8 let.

2. Hudba i zpěv mi přináší radost. Když se nám společné dílo povede, je to radost z dobře odvedené práce, ale především je to radost z toho, že zpíváme k radosti Pána Ježíše. Pokud se nám podaří, abychom mši „ozdobili“ hudbou, aby bylo dílo uchu i duchu lahodící, je to pro nás naplnění, že naše služba má smysl. Samozřejmě jsme si vědomi, že nejsme profesionální zpěváci, občas se něco nepovede, občas to někde „ujede“... Ale stále se snažíme zdokonalovat, pilovat, trénovat, zkrátka na sobě pracovat.

3. Největší překážkou je asi měnící se uskupení v průběhu trvání celé scholy. Někteří chodí v pravidelně a „slyšíme na sebe“, někdo z časových či jiných důvodů přijde občas, někdo začne chodit, pak přestane. Proto někdy může chvíli trvat, než najdeme „společnou notu“ :-).

4. Ano, určitě vítáme i další členy - ideálně někoho, kdo má alespoň základní hudební sluch. :-) Vítaní jsou určitě všichni se zájmem o hudbu, zpěv, ale i pravidelnou službu při hudebním doprovodu mše na „jedenácté“.

5. Ač se může zdát, že v tom nemůže být rozdíl, pro mě to určitě jiné je. Při mši na pódiu musíme sledovat kapelníka, varhaníka, kněze, resp. to, co se děje u oltáře, orientovat se v písni, potažmo liturgii, někdy improvizovat. Zatímco „na židli“ jsem více pasivním než aktivním účastníkem.

Pavla Z.

Otázky pro vedoucího, Martina Vítku:

Kolik vás je ve schole u vás celkem a kolik se vás cca schází na zkoušce?

Schola Jedenáctka je okruh přibližně dvaceti zpěváků a muzikantů. Účast na zkouškách (každé pondělí od 18:30 na 1,5 hodiny) bývá velmi proměnlivá. Nejvíce se nás sejdě zpravidla na zkouškách před tzv. kytarovkou (tj. mši s mohutnějším hudebním doprovodem a repertoárem,

který nečerpá z kancionálu). To se nás schází víc než deset. Při běžných zkouškách je nás tak 6-8, někdy i méně. Jelikož mou velkou snahou je zařadit pokud možno na každou nedělní mši nějakou skladbu, která by vybočila z obvyklého kancionálového proudu (např. nějaký zpěv z Taizé nebo cokoli jiného, co se dá posléze použít např. i na té kytarovce), bylo by fajn, kdyby se nám dařilo i na běžných zkouškách scházet ve větším počtu.

Jak dlouho trvá příprava na zkoušku a co obnáší?

Práce pro činnost scholy je vlastně takový proces, který zahrnuje výběr skladeb, promyšlení toho, jak je provedeme, příprava not a třeba i YouTube nahrávek pro jejich nacvičení; pak samotný nácvik, který se děje zejména na zkoušce. Při tom všem je velmi důležitá i organizační práce, což znamená domluvu nejen se zpěváky, muzikanty, ale i s varhaníky, zvukaři atd. Těžko se mi odhaduje, kolik času si vyžádá příprava na zkoušku. Spíš bych řekl, že téměř každý den musím část svého času věnovat schole, byť by to mělo být jen hledání not nebo zvukových záznamů někde na internetu či výměna e-mailů nebo telefonáty s někým z výše zmíněných lidí

Odkud bereš noty a inspiraci?

Nápady беру, kde se dá. Jedním z důležitých zdrojů jsou jistě zpěvy z Taizé (na stránkách této komunity jsou dostupné noty i záznamy většiny skladeb), což je velmi užitečné. Dále čerpám hodně ze své historické paměti a zkušeností, přičemž nemohu nezmínit malé zpěvníčky pro dětskou mši v kostele v Krči na Habrovce, což je farnost, ze které jsem před více než deseti lety přišel sem. A jsem určitě otevřený návrhům, které má kdokoli ze scholy. Jen se dopředu omlouvám, že není možné, aby se každý nápad ujal (to ostatně platí i pro moje vlastní nápady, které neprojdou opo- nenturou ve schole). To je úplně normální.

Kolikrát je optimální opakovat při nácviku nápěv, aby se dosáhlo pokroku a přitom nebyli zpěváci otráveni rutinou?

Skladbu je nutné trénovat tak dlouho, až se nám všem „vryje pod kůži“. Anebo tak dlouho, až zjistíme, že bude lepší raději zkusit něco jiného. I to se občas může stát. Jsou skladby, které máme „hotové na klíč“ během jedné zkoušky. Ale vzpomínám si třeba, jak jsme cvičili jeden kánon (tedy zpěv s jednohlasým nápěvem, ale každý hlas se přidává v jinou dobu), který nám několik zkoušek vůbec nešel, dokud konečně nedorazili hudebníci s nástroji, a najednou všechno šlo jak po másle.

Nácvik sám neznamená rutinu. Je to spíš úsilí dosáhnout nějakého tvaru či podoby a přitom se snad ani nudit nejde. Rutina se dostaví v situacích, kdy už jsme skladbu zvládli a je už „ohraná“. To je dobrý moment pro to změnit repertoár. Na zkouškách samozřejmě procvičujeme víc skladeb a ty zatížené jsou spíš v menšině, takže si myslím, že pocity nudy nám nehrozí.

Jak dlouho se nacvičují velké svátky?

Velkými událostmi pro scholu jsou všechny kytarovky, dále Vánoce, Velikonoce a další významnější církevní svátky. Řekl bych, že je dobré každé takové události věnovat alespoň tři zkoušky. Někdy je ale realita taková, že těch zkoušek na přípravu vyjde méně. Pak je dobré mít i v zásobě skladby nacvičené dříve. Obecně se snažím při

přípravě skladby zkoušek myslet i na toto a plánovat repertoár hodně dopředu. Není to jednoduché.

Jak dlouho zůstane nacvičená píseň v hlavě?

No, to vlastně nevím. Já sám si skladby, které jsem kdysi zpíval, docela pamatuji. Scholu vedu necelý rok, takže nejsem schopen posoudit, co se nám jako schole vykouřilo z hlavy z loňského podzimu. Uvidíme v září :-).

Hraje tu roli (a jakou) rozměr společenství?

Určitě ano. Myslím si, že se minimálně jádro docela zná, protože spolu spolupracuje už více než pět let. Rozměr společenství posilujeme oslavami významných narozenin.

Pozveš potenciální zpěváky?

Nevím, jestli jsi myslela jen zpěváky, tj. zpívající chlapy. Ti nám rozhodně scházejí asi nejvíce. Určitě stojíme o nové posily, ale bereme i zpěvačky a vůbec nezpívající muzikanty obého pohlaví.

Nedávno se k nám přidaly dvě zpěvačky, z čehož mám upřímně velkou radost. Rozhodně nejsme v situaci, že bychom z fleku někomu řekli: „Tebe nechceme, už máme plno“. Naopak se těšíme na kohokoli, kdo má chuť připojit se a společně s námi zakusit radost z hudby, kterou společně vytváříme. Přitom ubezpečuji, že

nejsme sbor profiků, ale jen větší nebo menší amatéři, kteří se snaží, aby to, co děláme, bylo co nejlepší.

Zkouška končí, balí se, jde se domů, k rodinám, k povinnostem. Jakoby nic.

Vždyť v neděli a pak v pondělí zase přijdou zpívat a pilovat tento úžasný Boží zázrak. Myslela jsem si (naivně ovšem), že zpívat je snazší. Připomíná mi to mou nepatrnou taneční historii. Čím vypadá výsledek snadněji a hravěji, tím víc práce za ním stojí.

Víří mnou tolik nevyřčeného, pro co koktavě a namáhavě hledám rozměr slov. Snad – radost, vděčnost, úcta. Úcta před talenty, které nezůstaly ležet ladem, před úsilím a obětmi času, jedině z nichž může vyrůst křehká krása dokonalosti a ladu. Před pokorou, která dobro společenství staví výš než svoje. Nikdo se nepředváděl, nevyčítal, nebyl naštvaný, že to nejde, že se znova cvičí, že už zase je něco jinak, že...

Každý dával, kolik mohl, a nedíval se, kolik dává ten druhý. Vypadali uvolněně – a taky – naplněně. Nejsou to totiž jen jednotliví lidé, jsou společenství, které zná svůj význam. Zpěvem sloužit nám ostatním. Bohu díky za vás a díky i vám! (Mea culpa, přiznávám, maličko vám závidím...)

Blanka

Z farní charity: Nadšená zahradnice

Farní charita Praha 4 - Chodov

Milí přátelé,

Paní Julie bydlí v pavlačovém domě nedaleko stanice metra Budějovická. Kolem domu je malá zahrádka, o kterou obyvatelé spojenými silami pečují. Pánové se starají o trávník. Starší dámy mají rozdělené záhonky a předhánějí se, které to pokvete bujněji a barevněji.

Paní Julie je nadšená zahradnice. Celý život bydlela s manželem v domku kousek za Prahou. Kolem domečku měli prý nádhernou zahrádku. Pěstovali zeleninu, ve skleníku rajčata a okurky, na zahradě byste našli i ovocné stromky a keře. Klientka moc ráda vzpomínala na chvíle, které ve své zahrádce s manželem trávili. Především na svoje milované květiny, hlavně růže. Po manžellově smrti na údržbu domečku a zahrady již neměla dost sil. Proto si bydlení vyměnila s dcerou, jejíž rodina už začínala přetékát z pražského dvoupokojového bytu s kuchyňským koutem. Paní Julii se do stěhování nechtělo, u nich na vesnici znala všechny sousedy. Měla strach, že bude v Praze opuštěná. Byteček v malém pavlačovém domě se jí nakonec zalíbil. Pavlač s ní sdílí dvě starší sympatické dámy, s kterými tráví hodně času. Někdy si povídají na pavlači, jindy na zahradě, chodí na procházku nebo si pochutnají na dobré kávičce

a dortíku v blízké kavárně. V zimě se navštěvují v bytech a porovnávají svoje pekařské umění. Největší radost paní Julii dělá záhonek na zahrádce. Pěstuje na něm kytičky a péčí o ten kousek země se dokáže zabavit na dlouhé hodiny. Přestože se její věk už pomalu překlápá přes devadesátý rok, dáma je to čiperná a veselá. Vlastně bych to měla asi psát v minulém čase.

V zimních měsících paní Julii ranila mrtvice. Naštěstí u ní zrovna byly na návštěvě její sousedky a zavolaly záchranou službu. Při léčbě cévní mozkové příhody hraje roli každá promarněná minuta. Klientka se dostala do nemocnice do šedesáti minut po příhodě a lékaři ihned zahájili vyšetřování a nasadili léčbu. Přesto došlo k ochrnutí levé strany těla a poruše řeči. Po léčbě na neurologii klientku přeložili do léčebny pro dlouhodobě nemocné. Tam paní Julie ležela několik týdnů a její stav se nezlepšoval. Naštěstí dcera zasáhla a domluvila mamince pobyt na rehabilitaci. Bylo to za pět minut dvanáct. Zahájení včasné rehabilitace po cévní mozkové příhodě je klíčem k uzdravení. Naštěstí je paní Julie bojovnice. Pobyt na rehabilitaci využila do poslední minuty, a nakonec se rozhýbala natolik, že mohla být propuštěna domů.

Sociální pracovníce na rehabilitaci kontaktovala naše zdravotní sestry, aby s klientkou pokračovaly v udržovacích cvičích. Sestřičky začaly s péčí ihned, jak se paní Julie vrátila domů. Ta velmi aktivně spolupracovala a dělala pokroky. Přestože se do péče o maminku zapojila celá rodina i obě sousedky, sestřičky doporučily ještě naši pečovatelskou službu. Rodina pomoc s radostí uvítala.

Na sociálním šetření se domluvilo, že naši pečovatelé a pečovatelky budou s klientkou chodit každý den na procházku. Klientka sice nedošla dál než kolem plotu, ale dostala se ven z bytu. Pečovatelé jí také pomohli s osobní hygienou, nákupem a udržením čistoty v bytě.

Každodenní návštěvy začaly. Paní Julie si naše pracovníky a pracovníce brzy oblíbila. Veselá nálada se jí vrátila a s kolegy si ráda povídala. Přišlo jaro, začala růst tráva a na záhoncích plevel. Juliini sousedi se vrhli do zahrady, sekali trávu a pleli svoje záhonky. Jen ten Juliin zarůstal čím dál víc. Ta z toho byla strašně nešťastná.

Snažila se přesvědčit postupně všechny členy rodiny, aby jí se záhonkem pomohli. Leč marně. O ní pečovali s láskou a ochotně. Na záhonek už ovšem nezbyl čas. Péči o zahrádku nezahrnuje zákon o sociálních službách do základních úkonů pečovatelské služby, o záhonek a domácí zvěř

se nestaráme. Navrhovali jsme, aby se paní Julie záhonek vzdala a přenechala ho někomu ze sousedů. O tom ovšem nechtěla ani slyšet. Marně jsme přemýšleli, jak ji potěšit. Přemýšleli jsme i o tom, jestli bychom nemohli oslovit nějakého dobrovolníka, který by klientce s tím záhonem pomohl.

Situaci nakonec zachránila pečovatelka Maruška. Šly s paní Julií na obvyklou procházku a odpočinuly si na lavičce, která je mezi záhonky.

Klientka se dívala na svůj záhonek a spustila svoji obvyklou lamentaci. U sousedního záhonku se zrovna oháněla motýčkou jedna ze sousedek, mladší důchodkyně ze čtvrtého patra. Po chvíli se potřebovala odpočinout a přisedla si k oběma dámám na lavičku. Dala se s nimi do hovoru a zeptala se naší klientky, jak by si svůj záhonek představovala. Za chvíli dámy rozebíraly, jak by záhonek mohl vypadat. Maruška je chvíli poslouchala a potom jim navrhla, jestli by se o své záhonky nechťely starat spolu?

Dámy nad tím chvíli uvažovaly, a nakonec se dohodly, že to zkusí. Často teď spolu tráví na zahradě čas. Paní Julie na lavičce, ta druhá se hraje v záhonek nebo si blaženě povídají na lavičce a naše klientka je znovu spokojená.

Přeji nám všem slunečný červen.

Eva Černá

Zveme na super tábor (22. 7.–5. 8.) a představujeme náš tým

Ahoj, jmenuji se **Milda**, je mi 18 let a studuji střední průmyslovku. Na táboře budu vedoucím druhým rokem. Proč jedu na tábor jako vedoucí? Protože mě baví pracovat s dětmi i ve skvělém kolektivu, jako je náš „vedoucovský“ tým. Na táboře budu dělat vedoucího jedné skupiny ze čtyř, dále se tam budu starat o dřevo a program pro starší děti. Budu se na vás na táboře těšit!

Ahoj, tady je těch pár vět o mně. :)

Jmenuju se **Vitek**, je mi 23 let a studuju literaturu. Na táboře jsem už několik let nebyl a zjistil jsem, že mi chybí letní čas strávený v přírodě s partou mladých lidí.

Na táboře budu hospodář, to znamená, že se budu starat, abyste měli pitnou vodu, dopisy od rodičů a podobně. :)

Ahoj, já jsem **Kiki** a jsem hlavní vedoucí tohoto tábora. Dřív jsem byla vedoucí a zdravotník, takže už na tábor nějakou dobu jezdím. :)

Snažím se, aby byl tábor co nejlepší a nejzábavnější (ostatně stejně jako všichni z našeho KSK týmu) a moc se na vás na všechny těším, můžete se na mě obracet s jakýmikoli dotazy na mail **taborsk@gmail.com** nebo na ig **@tabor_ksk**.

Zdar, jsem **Kryštof**. Je mi 18 let. Již druhým rokem studuji Gymnázium Evolution na Jižním Městě. Dlouhou dobu jsem se zajímal o zpěv a hraní na klavír. V posledních letech mě to ale více táhne ke sportu, konkrétně k bojovým uměním.

Dělat vedoucího na táboře vnímám jako příležitost seznámit se s novými lidmi a možná se i naučit novým dovednostem. Má role se bude týkat především chození pro dřevo a vodu. Budu se těšit!

Ahoj, moje jméno je **Matěj**. Je dost pravděpodobné, že někdo z vás (mluvím k dětem :D) bude i starší než já, je mi totiž jen 15 let. V podstatě jsem mohl jet na tábor ještě jako dítě, ale řekl jsem si, že by to mohla být fajn výzva a způsob, jak nabrat zkušenosti.

Jsem z Ostravy a tam taky chodím na gympl. Ve svém volném čase jsem se dříve věnoval plavání nebo atletice, ale poslední půlrok jsem to změnil a začal jsem se věnovat cvičení, jízdě na kole a běhu. Na táboře budu působit jako praktikant a nejčastěji se se mnou potkáte na chození pro vodu. Nakonec doufám, že i když budu stejně starý jako vy, tak si u vás získám respekt.

Ahoj, jmenuji se **Maty**. Je mi 16 let (na táboře bude). Minulý rok jsem nastoupil na gymnázium v Ostravě. Rád dělám sporty a tento rok trénuju na svůj první dospělácký triatlon. Na tábor pojedou jako praktikant, budu se starat o vodu a budu vedoucí jednoho z týmů. Na tábor chci jet kvůli super kolektivu vedoucích a nabytým zkušenostem.

Ahoj, jméno mé je **Jana**. Je mi jednadvačet. Do podsady mezi broučky jezdím už přes polovinu svého krátkého života a pořád mě to baví. Nej dřív jsem jezdila jako malý účastník s ustrašeným výrazem, potom jako velký účastník s různými výrazy a teď jako vedoucí s natěšeným výrazem. Tato poslušnost může potkat kohokoliv. Jsem hrdá Pražačka, ale nyní studuji prvním rokem psychologii na univerzitě v Olomouci. Čas s lidmi je mi velmi milý a drahý. Když nejsem s lidmi, obklopuji se hudbou nebo knihami.

Na našem táboře mám ráda mimo jiné to, že se právě těch ustrašených výrazů snažíme všichni společně zbavovat.

Ahoj, jmenuji se **Agáta**, ale všichni mi říkají Agi. Bydlím v Praze a jsem studentka gymnázia. Jsem docela umělecký člověk, baví mě zpívat, kreslit - no prostě dělat cokoli kreativního. Na tábor pojedou už podruhé jako vedoucí a jezdím tam, protože mě baví pracovat s dětmi a je to dobrá zkušenost do života.

Chceš jet na tábor s námi? Napiš nám na: taborsk@gmail.com

Tábor KSK
PRAHA
www.ksktabor.cz

Napiš nám na:
taborsk@gmail.com

Pro kluky i holky
od 7 do 15 let

Datum:
22.7. - 5.8. 2023

Cena: 4000

Dětské okénko

Milé děti,
v půlce června má svátek svatý Vít, jeden z patronů naší pražské katedrály a také hlavního chrámu celé naší země. Naše katedrála je postavena v gotickém slohu jako většina starých hlavních chrámů.

K tomu patří i krásná okna z barevných skel. Jedno takové pro vás dnes máme, i se svatým Vítem. Zahrajte si na středověké umělce a okno pěkně vybarvěte podle svých představ.

Příště se těší paní **Martina Hlaváčová a Blanka**

Ahoj holky a kluci,
tak už máme prázdniny na dohled, že? Jen 3 dny po slunovratu, 24. 6. budeme slavit svátek Narození Jana Křtitele. Většinou se slaví svátek na svět-covo narození pro nebe, tedy jeho smrt, ale Jan

Křtitel je natolik důležitý, že má svátky hned dva. Odpověď na otázku „Proč?“ nabízí náš dnešní kvíz. Do tabulky doplňte písmenko správné odpovědi a je vylouštěno.

Příště se těší **Blanka**

„JAN KŘTITEL BYL JEŽÍŠŮV...“

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.

1) O kolik byl Jan Křtitel starší než Ježíš?

O 6 let	K
O 6 měsíců	P
Kdepak, byl mladší	S

6) Proč je Jan Křtitel uvězněn?

Ukradl med	C
Naváděl ke vzpouře	Á
Kritizoval Heroda, že si vzal ženu svého bratra	Ů

2) Jak se jmenovala maminka Jana Křtitele?

Marie Magdalská	A
Anna	E
Alžběta	Ř

7) Co Jan Křtitel lidem hlásal?

„Bude konec světa, uživejte si“	N
„Přiblížilo se Boží království, obraťte se“	D
„Přijde potopa, udělejte si zásoby“	O

3) Co se stalo otci Jana Křtitele, když se dozvěděl zprávu o těhotenství své ženy?

Opil se a zlomil si nohu	M
Upadl do kómatu	I
Oněměl	E

8) Co říkal Jan Křtitel o Ježíši?

„Na toho si dejte bacha“	R
„Nejsem hoden zavázat mu řemínek u boty“	C
Nic zvláštního neříkal	Ý

4) Co v dospělosti nejčastěji nosil Jan Křtitel?

Šat z velbloudí srsti	D
Lněné roucho	C
Nic	R

9) Proč a jak Jan Křtitel nakonec umírá?

Salome si vytančila jeho hlavu za odměnu	E
Sára mu do vězení přinesla jed	Š
Utekl z vězení s Juditinou pomocí a umírá v Persii jako starý muž	K

5) Kam se Jan Křtitel v dospělosti uchýlil?

Do Jeruzaléma	Ž
Do pouště	CH
Na pobřeží moře	L

Setkání

- Každou středu v 19 hod pokračují ve farním sále usv. Františka pravidelná **setkání Životzviry**. Jsou otevřená každému, kdo se chce blíže seznámit se základy křesťanské nauky. Probíráme zajímavé téma - starozákonní **Píseň písní**. Srdečně zve jáhen Pavel Urban.
- **Setkání společenství Hnutí fokoláre – 5. 6. 2023 od 19.15 v KCMT**. Slovo života na červen: „*Žijte radostně, zdokonalujte se, buďte přístupní napominání, buďte svorní, žijte v pokoji, a Bůh (dárce) lásky a pokoje bude s vámi.*“ (2 Kor 13,11) Společ. je otevřené i novým zájemcům. Jana a Viktor Friedovi - tel. 731625949
- **Páteční dopolední setkávání** – v 9 hod v kapli KCMT bohoslužba slova se sv. přijímáním, poté se nabízí možnost přátelského posezení ve foyer. Srdečně zveme ty, kteří mají dopoledne volno nebo jsou sami, přijďte potkat nové lidi, podělit se o své radosti i starosti a zažít společenství. Jana a Viktor Friedovi
- **Modlitební setkání maminek (nejen) na mateřské dovolené** se koná ve středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V červnu se sejdem 7., 14., 21. a 28. 6. Srdečně zve Lýdia Murinová tel.: 730 825 301

Knížní obchůdek

Ať žije přátelství! Jak posílit a upevnit př. vztahy

Bern a Frida Andersson, Daniel Ek, P. Flodin; Portál

Je možné, že velká většina štěstí, které v životě prožijeme, nepramení ze zamilovanosti ani profesních úspěchů, ale z kvalitních přátelských vztahů?

Na základě zkušeností švédských terapeutů specializovaných na toto téma se dozvíme, jak zmapovat historii našich přátelství, vyhodnotit vlastní kvality i slabá místa v rámci těchto vztahů, jak zjistit, co konkrétně v přátelských vztazích nej-

častěji zanedbáváme, kde jsme nejzranitelnější, jak vyhodnotit reakce ostatních, když se jim otevřeme. Dalšími oblastmi jsou kladení odvážných otázek, schopnost odpouštění či přání bez vyžadování. Zajímavou součástí knihy jsou doporučení, techniky a cvičení, jak oprášit a oživit dávné, často nefunkční přátelské vazby a dodat jim v životě znovu patřičnou důležitost, a hry navržené tak, abychom dokázali své schopnosti v oblasti navazování přátelských vztahů co nejlépe uchopit a definovat, například mapa přátelství či přehled povahy našich přátelství v podobě stromu. Kniha se částečně dotýká i tématu vysoké citlivosti, pokud jde o odvahu otevřít se ostatním.

Frida Bern Andersson je švédská KBT terapeutka specializovaná na pocity osamělosti u single osob.

Daniel Ek, rovněž švédský psycholog, je zakladatelem tzv. Laboratoře přátelství, iniciativy snažící se o aktivaci přátelských vztahů, a aplikace 21k, která k tomu nabízí užitečné nástroje.

Pär Flodin je švédský psycholog a badatel v oblasti duševního zdraví národa.

SURVIVAL

Návrat

Jsi v přírodě, někde uprostřed své plánované trasy. Blíží se večer, dochází ti jídlo, voda i síly... Co uděláš? Tato interaktivní kniha (gamebook) prověří tvá rozhodnutí a nabídne ti profesionální rady od křesťana, vojáka a instruktora přežití, který přeživil mírném pásmu, poušti, Arktidě a džungli.

Apoštolát modlitby

Úmysl papeže: Za zrušení mučení

Modleme se, aby se mezinárodní společenství zavázalo ke konkrétním krokům k vymýcení mučení a zajistilo podporu obětem a jejich rodinám.

Národní úmysl: Za biřmovance

Modleme se za ty, kdo letos přijímají svátost biřmování, aby se stali šířiteli radostné zvěsti.

FCHODOVINY

Zpravodaj ŘK farnosti Praha – Chodov

2023 / ročník 22

Redakce: Blanka Pitřincová, Katka Friedová (rozhovory), Jakub Šilhavý (grafika), Anna Procházková a spol. (fotografie) | Za obsah odpovídá: P. Michael Špilar
Tisk: M. Tlamicha, TLAMA design | Náklady na 1 výtisk 14 Kč Archiv čísel: kcmt.cz/fchodoviny

Uzávěrka čísla 15. dne předchozího měsíce.**Příspěvky zasílejte na fchodoviny@kcmt.cz.**

Aktuální pořad bohoslužeb

	kostel sv. Františka	kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	-	-
Úterý	18.00	-
Středa	-	18.00
Čtvrtek	-	6.45
Pátek	18.00	9.00*
Sobota	8.00	-
Neděle	8.00, 20.00	9.30, 11.00

* *Bohoslužba slova se sv. přijímáním*

Bohoslužby v Domovech pro seniory Donovalská a K Milíčovu jsou v současné době přístupné pouze pro klienty. Jedna nedělení bohoslužba je přenášena na farním kanále youtube.com/kcmtpraha.

P. Michael Špilar (farář)

Farní kancelář (fara – Na Sádce)

Karina Juráková (ředitelka KCMT)

Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT

Pavel Urban (trvalý jáhen)

Ladislav Staněk (trvalý jáhen)

Václav Šebek (správce)

Matouš Okrouhlý (předseda KSK Praha)

Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)

Petr Fried (pracovník KCMT)

Charita – Eva Černá (ředitelka)

Charita – pečovatelská služba

Café Terezie Otevírací doba

- úterý 15.30–21.30
- středa 15.30–20.00
- neděle 10.00–13.00

A dále v době kulturních programů v KCMT.

Za pěkného počasí možnost posezení venku.**14. 6. v 19 h hudební večer v kavárně s nevidomou umělkyní Rachel Skleničkovou.**

Možnosti spojení

Kancelář KCMT – Háje

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–St 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

Farní kancelář Chodov

Na Sádce 1296/18, 149 00 Praha 4

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(V jiném termínu po předchozí dohodě.)

Bankovní spojení:

Banka Creditas **104782676/2250**Komerční banka **19-9362170227/0100**

272 934 261, 603 151 265

272 934 261

731 625 970

242 485 826

272 911 264

724 112 799

242 485 830, 734 547 021

-

733 770 847

-

737 322 569, 242 485 823

737 948 638, 272 941 972

farar@kcmt.cz

farar@kcmt.cz

reditelka@kcmt.cz

-

-

stanek@kcmt.cz

spravce@kcmt.cz

info@kskpraha.org

asistentka@kcmt.cz

kustod@kcmt.cz

kancelar@charitapraha4.cz

socialnisluzby@charitapraha4.cz

ČERVEN

v naší farnosti

Datum	Čas	Akce
2. 6.	19.00	NOC KOSTELŮ Vzhledem k termínu vydání tohoto čísla Fchodovin uvádíme bližší informace k Noci kostelů pouze na webu a v ohláškách.
8. 6.	19.00	Zastavení u Matky Terezy s Alešem Zemánkem Zakladatelem a majitelem firmy AZUB BIKE, která prodává kola, lehokola a cyklistické vybavení. Rozhovor o tom, jak podnikat podle křesťanských zásad v konkurenčním prostředí, o tom, jak své produkty testuje přímo na vlastní kůži při cestách po celém světě nebo jaké to bylo putovat s manželkou a třemi malými syny do Říma.
14. 6.	17.00	Zpovědní den pro děti (KCMT)
	18.00	Mše sv. na ukončení katechetického roku (KCMT)
14. 6.	19.00	Hudební kavárna
	–20.30	Můžete se těšit na nevidomou Ráchel Skleničkovou a její doprovod. Vstupné 80 Kč.
18. 6.	15.00	Tančírna se skupinou Hvězdný prach
	–18.00	Vstupné pro jednotlivce 80 Kč, pro pár 150 Kč.

Pravidelný program:

- **Cvičení nejen pro seniory** – čtvrtek 9.15 - 10.15, 10.30 - 11.30. Cena 90 Kč (s permanentkou 80 Kč)
- Přihlašujte se již nyní na **podzimní kurzy keramiky pro děti a dospělé**. Více info na www.keramista.cz, tel.: 737 926 633, e-mail: joth@seznam.cz.
- Již během června možnost přihlásit děti na další školní rok k **výuce náboženství**. Výuka probíhá v úterý a středy od 16.00 v KCMT.
- Od září bude možnost **dramatického kroužku pro děti**. V případě zájmu nás kontaktujte e-mailem kultura@kskpraha.org.